

DISSE^TRAT^IO,
C^{OM}MODA EX INCRE^MENTIS
SCIEN^TIA^RUM RELIGIONI
ALLATA,
Sistens.

QUAM,

*Consensu Ampliss. Fac. Philos. Aboëns.
Publicæ Censuræ Subjiciunt*

*MAG. NICOLAUS GESTRIN
A Sacris Ordinibus*

ET,

*JOHANNES ANDREAS QVIDING
Stip. Reg. Blekingus.*

In Auditorio Maj. d. 18. Dec. 1798.

H. A. M. C.

A B O Æ,
Typis FRENCKELLIANIS.

COMMODA EX INCREMENTIS
SCIENTIARUM RELIGIONI
ALLATA.

§. 1.

Seculi, qvo vivimus habitum, æqua perpendentes
mente, Scientiarum bonarumque artium majorem
undique nobis affulgere lucem, qvam majoribus no-
stris concessam, merito contendimus. Sive enim ad
vigilias, qvas multi recentioris ævi præstantes viri
excutiendo impenderunt sopori, qvi hominum mediæ,
ut dicitur ævi, occupaverat animum, adtendimus;
five vires, qvæ rationi per cultas disciplinas acces-
serunt humanæ, qvarum ope ignorantiae & præjudi-
ciorum jugum frangere valuerit, contemplamur; fir-
missima hujus rei fese nobis offerunt argumenta. (a).
Densis igitur priorum temporum tenebris feliciter di-
spersis, de meliori, qva nos frui voluerit Supremum
Numen forte, nostra ætas naæta est causam sibi gratu-
landi, qvamqvam fint, qvi animo suo, nescio qvid si-

A

ni-

a) Verba illust. Voltaire nostra facere liceat: *La comparaison de ces siecles* (medii scil. ævi) *avec le notre, doit nous faire sentir notre bonheur, malgré ce pèncbant presqv' invincible que nous avons à louer le passé aux dépens du présent.* Essai sur L'Histor. Gen. T. XII. p. 179 Ed. 1757.

nistri præfagientes, de effectu, qvem in Religionem fit habitura hæc Litterarum mutata facies, minus sentirent benigne. In vicibus scilicet humanis, non nisi mala, felicitatem destruentia detegere fategerunt homines, nimiis laudibus præteritum extollentes ævum, & ad Scientiarum Litterarumqve lucis ortum, ut stellæ sole oriente obnubilantur, omnia evanescere crediderunt Religionis officia, adeoque in eam prolapsi sunt opinionem, ingenii culturam, Scientias artesqve inter inventa generi humano noxia, faltem minus utilia esse ponendas (*b*). Varia Eruditorum, non solum inferioris, sed primi etjam ordinis, judicia hac de re exstiterunt, & in diversas abierunt sententias etjam viri cordatiiores, qvos inter componere lites, nostras longe superaret vires; pro modulo igitur ingenii, qvædam percensere commoda ex incrementis Scientiarum Religioni allata, in animum induximus. In hoc vero consilio, prout omnis abest temeritas, ita blanda quoque erigimur spe fore, ut B. L. innoxiiis faveat conati-

b) Silentio ea præterimus tempora, qvibus in eam homines propenderent opinionem: Eruditionem omnem, præcipue philosophicam, veræ pietati noxiā imo exitiosam fore; mirum magis, causam Religionis in pejus nostro tempore ruentis tradituros, perplurimos eandem, maximam faltem qvoad partem, indies crescenti Litterarum amori tribuere. Legantur varia hæc de re typis impressa Scripta, plura utique, qvam ut afferri possint. Inter Cetera liber, cuius Author Anonymus: *Reflexions on the sources of incredulity with regard to Religion.*

tibus, et si in tractanda, hac materie nos labantes vi-
derit, humaniter excuset erigatqve, id qvod omni,
qva decet, observantia petimus.

§. II.

Qui fata Religionis diversamqve Litterarum Scientiarumqve diversis temporibus indolem formamqve limitationi contemplatur judicio, sine multo perspiciet negotio, propinqviori cognitionis vinculo has esse junctas, arctioriqve cohærere nexus, qvam vulgo creditur (*c*). Id saltem pro certo jubet habendum omnis ævi experientia & unicuiqve annales Litterarum vel tantillum evolenti, patet, errores, qvibus Scientiæ scatuerunt, copiosissimos in Religionem qvoqve cito citius irreplisse eandemqve deformasse (*d*). Adeamus & accuratiori subjiciamus examini tempora, qvibus innumeris & portentosis ingenium humanum obnoxium erat opinionibus, benigna illa destitutum luce, qva orbem terrarum nunc collustrant Scientiæ

A 2

ar-

c) Cfr. *Heum. Hist. Lit. Cap. V.* pag. 305. Ed. 7:ma.

d) Quantum ad Theologiæ faciem multis eisdemqve pravis opinionibus deformandam, Platonica primum, deinde Aristotelica sive Scholasticorum contulerit philosophandi ratio, vel nobis tacentibus omnes norunt. Vid. *Mosheim de turbata per Platonicos Ecclesia & Voltaire l. c. pag. 176.* Idem qvoqve monstravit *Bruckerus in Histor. Philos. Crit. p. 554. seqv.* 870 seqv.

artesque elegantiores; & quam foedis turbatam maculis, quam atris depictam coloribus nobis haec sicut conspiciendam tabulam? Horrendum in modum deformatam Videmus Religionem (*e*): cæco superstitionis & fanatici furori omnia humana & divina succumbere jura; motibus intestinis vastari regiones: diras in Cives cædes, sanctissimam prætexentes Religionem, patrari, & nefanda, quæ propugniosam plerumque comitari solent inficitiam, facinora sine ullo committi horrore.

In tanta rerum perturbatione & Litteris sic quasi suppressis, immane quantum periclitabatur, quisquis supra communem cogitandi rationem saniora fore auderet principia. Opiniones enim infringere, a multorum retro annorum canitie auctoritatem nactas, præjudicatas licet, non temerarium modo, sed impium quoque fuisse habitum, multis edocemur exemplis. Moribus, ab avis proavisque derivatis tanto plerumque, tamque pertinaci amore adhaeret vulgus, ut ab his recedere religioni sibi ducat, etiamsi gravissima secum saepissime afferant incommoda &

ab-

-
- e)* Religionis indolem, qui ex disjectis horum temporum monumentis & jejunis, sani saepissime sensus expertibus, chronicis ipso hoc ævo confectis, excutere suffinet, superstitionem totas ejus constituisse partes, atque in animis hominum, tam altas egisle radices, ut eosdem prorsus oppresserit, oppresosque, catenis quasi vincitos tenuerit, vix sine horrore inveniet.

absurda. Præposteram hanc judicandi rationem cæcamque antiquitatis venerationem cum in aliis, tum quoque in rebus, ad Religionem spectantibus, suam nullo non tempore exferuisse vim, neminem, nisi plane in generis humani Historia hospitem, latere potest. Sic cultum Summo tribuerunt Numinis, ridiculis & incomitis deformatum figmentis atque ineptiis; (eius rei inter alia, festa asinorum, stultorum variaque ejusmodi monstrofa, quæ tunc temporis hominum fuerunt mentium ludibria, esse possunt indicio;) (f) quæ tamen qui impugnare sunt ausi, id haud raro vitæ faciebant periculo, & ob solam magiae suspicionem qui hisce temporibus flammis perierunt, plures utique sunt, quam ut numerum eorum inire quis posse.

§. III.

Sed calamitosis hisce peragrandis temporum spatiis diutius immorari nec vacat, nec juvat. Extra periculi aleam nunc constituti, iis potius contemplandis delectemur, quæ ad felicitatem humani generis promovendam, magis conduxisse videantur. Increscens Hierarchiæ Pontificiæ monstrum sollicite quidem cavit, ne quid sinceræ animos intraret lucis; (quantum enim roboris Pontificum stabiliendæ dominationi ex eo accessit, quod oculis animisque ho-

A 3

mi-

f) Vid. Roberts. Hist. de Charles V. T. II. pag. 61. Voltaire loc. cit. pag. 356.

minum tenebras offunderent, atque fucum eis iterum iterumque facerent, notissimum est;) (g.) ratio tamen humana, tamdiu sua privata luce, ignorantiae vincula, quibus erat adstricta, infringere tandem est ausa. Religio quoque, superiorum temporum diritate penitus oppressa, non nihil respirare incipiebat, quamvis prorsus erumpere catenas sibi injectas adhuc non valeret. Expugnata autem Constantinopoli urbe, inventa deinceps typographica arte, repurgata per Lutherum Religionis Christianae facie, in Europam quoque Scientiarum rediit studium, & postquam orbis Litteratus aliquid foeneratus fuerat lucis, innumeros Ecclesia nostra depositus Pontificiorum errores; multos vero & Litteris & Religioni adhuc adhaesisse nævos, ad quos abstergendos & magna ingenii vi, judicii acumine & longa annorum serie opus erat, res ipsa jam dudum ivit comprobatum. Eam enim esse mentis humanae indolem, ut brevi & compendiaria via fere numquam ad insignem quendam perveniat perfectionis gradum, nec nisi post multos anfractus & omnes, qui fingi possint tentatos & veluti detersos errores, hanc suam attigisse metam, omnis testatur Historia.

§. IV.

(g) Cfr. Generos, A. Rosenstein *Afhandling om Uplysningen*, etjam Dissertat. Clar. Mag. Lagi, Praef. Celeb. Forthan, *de ambiguis Pontificum Romanorum de Litterarum flore promovendo meritis*, it Dissert. de fidebris Hierarchia Pontificia Praef. Celeb. Bilmark,

§. IV.

Hactenus allata eispestant, ut ex præteriorum temporum ratione, eaque, qvæ illis fuerit Scientiarum & Religionis indole, auxilium, qvod a se invicem mutuantur, in aprico poneremus. Hoc vero perscrutato, expeditiorem nobis futuram viam in disquisitione nostra ulterius progrediendi, haud ambigimus.

Saniores Religionis sensus, quibus errores, in rebus ad illam spectantibus, reconditi abstergi potuerint, renatis Litteris merito sic attribui, jure putamus. Hæc vero omnibus, præcipue Seculi vitia indignius ferentibus, non arridet sententia; sed incrementa hæc, quibus ætas gloriatur nostra, apud illos male audire cœperunt. Illis enim plerosque, ne dicam omnes, in Religionem divinitus nobis traditam factos impetus plerunque adscribere solent, omniaque tentamina, qvæ eidem ruinam portendere videantur, ex hoc derivant fonte. (h) Hæc vero ma-

(h) Comment ce peut-il faire, que les Sciences dont la source est si pure & la fin si louable, engendrent tant d'impétés, tant d'hérésies, tant d'erreurs, tant de systèmes absurdes, tant de contrariétés, tant d'inepties, tant de fatigues amères? -- Je disois que cest parce que la Science n'est point faite pour L'homme; qu'il a l'esprit trop borné -- Le Philosophe, qui se flatte de pénétrer dans les secrets de Dieu, ose associer sa prétendue sagesse à

mala, quo jure luci, Scientiis assulgenti adscribantur, non facile est intellectu. Fateamur quidem necesse est, culturam, qvæ Litteris Scientiisqve omnibus accesfit maximam, iniquis Religionis Interpretibus arma interdum porrexisse fortiora, multumque roboris ad pessimas defensitandas partes conciliasse viris, ingenii acumine et eruditione præclara alias conspicuis. Fieri enim solet, ut ratio humana, insigniter licet exulta, rectam haud raro deserat viam, nec quid verum, quid falsum, quid probandum, quidque rejiciendum sit, semper inveniat. Hinc innumera illa hallucinandi, qvæ se se offerre solent pericula: hinc molimina ista, laude minime digna, qvibus dubia varia & nefanda probra rebus quoque sanctissimis objicere haud erubuerunt homines, ingenii vi abutentes: hinc dogmata illa monstrosa atque fragmenta inania, qvæ purissimis Religionis præceptis immista deprehenduntur, quibus securum omnibus fe-

la sageſſe éternelle: il approuve, il blâme, il corrige, il prescrit des loix à la nature, & des bornes à la divinité; & tandis qu'occupé de ses vains systèmes, & se donne mille peines pour arranger la machine du monde, le laboureur qui voit la pluie & le soleil tour-a-tour fertiliser son champ, admire, loue & benit la main dont il recoit ces graces, sans se meler de la maniere dont elles lui parviennent. Observations de J. J. Rousseau sur *la reponce qui a été faite a son discours.* Plura hujus sagacissimi Auctoris paradoxæ legantur in Tractatu pernotissimo: Disc. à l'Ac. de Dijon.

fere ineptiis & erroribus latibulum aperire voluerunt; haec vero omnia si penitus introspexerimus, haud multum ex illis sanæ Religioni esse metuendum, justæ potius ejus causæ fausta qvævis speranda, jure contendere videmur. Prout enim opinionum commenta ad rem divinam labefactandam qvodam modo pertinentia, ex malorum hominum crescenti perspicacia producta, aliis sincero & in Religionem animo magis benevolo captis, eadem delendi ortosque refellendi errores præbuerunt ansam, veritates quoque, qvibus continetur Doctrina Religionis, maxime salutares ejusmodi conflictu non tam in discriumen adducuntur, qvam potius mirum in modum ex eodem stabilitæ, explicatiores certioresque evadant necesse est. (i)

B

Hinc

(i) Ita quoque Heumannus calculos subducit: *Libertati philosophandi non potest adjuncta non esse licentia deliriandi. Sed ferre debemus malum hoc minus, alias carituti bono illo maximo.* Cap. IV. not. i, pag 176. Verba quoque ex Bibliotheca Anglica I. c. allata, ponunt ad rem nostram demonstrandam in primis facientia, heic recitare non alienum videtur: *Libertatem eam, qua in Anglia quisque gaudet, Doctrinas Arianas, imo Antiscripturarias proferendi defendendique, in causa esse, ut Theologi pariter ac Philosophi omnes ingenii nervos intendant ad veritatem contra Adversarios tuendam, adeoque incomparabiles edant libros.* Hoc modo bellum in Republ. Civili magnum certe quidem est malum, sed optimos facit milites, imo vittorias ac triumphos parit & accessiones ampliarum Regionum. Cfr Less *Warbeit der Christl. Relig.* Einleitung & Jerus Betrachtungen über die Christlich. Relig. 1 Th, pag. 215.

Hinc quantum ad Religionem illustrandam & confirmandam contulerint incrementa, quæ præsenti tempore ceperunt Philologicæ & Criticæ Sacrae Studia, omnibus in aperto est. Qvam multum lucis & evidentiæ obtinuerunt varia Sacrarum Litterarum loca, ex saniori illis accedente explicatione, certioribus interpretationis & hermenevtices regulis superstructa, qvibus tamen antea ipsi Religionis contemtores ad sanctissimam Doctrinam aut funditus evertendam aut conviciis proscindendam furerant usi? Adeo ut, rejectis sensibus illis absonis, qves aut ignorantia, aut superstitione, aut denique inimicum intulerat propositum, & abstergit, quæ nebras claris obduxerunt rebus, mendis, tuto jam & inoffenso progredi queamus pede, ubi in salebras non facile evitatas inciderunt veteres. Litteris igitur earumque hoc in genere incrementis, laudi verti potest, quod facilior & tutior aditus ad illos pateat evolvendos & intelligendos libros, quibus ipsa Religio tamq; fulcris nitatur firmisimis, qvos tamen superstitione antiqvitas, ex præpostera reverentia, quam sacris deberi putavit, omnis labis, adeoque omnis inqvirendi expertes voluit studii.

§. V.

Si ad cetera qvoq; adtenderimus Scientiarum genera, in ipsam Religionem ejusq; veritates, majoris sane ponderis injurii essemus, si ex incrementis, qvæ ceperunt, detrimenti qvid illas fore capturas

ras statueremus. Clarissimis saltem, huic acceden-
tes sententiae, historicis contradiceremus testimoniis,
qvæ omnia comprobant, gentes barbaras ab omni
ingenii cultura relietas, falsas plerumqve hominibus-
que indignas de Summo Numine ejusqve cultu fo-
visse opiniones. Qvantam enim supersticio in igna-
ram gentem exerceat vim, qvatumqve faciat ad o-
piniones, christianæ Religioni veræqve virtuti ini-
micas, animis hominum instillandas atqve inculcan-
das, vix credi posset, nisi Historia hoc abunde te-
staretur. Sic ex illa discimus, qvatum homines va-
riis, qvæ in cœlis se videre putarunt, prodigiis su-
periori adhuc seculo & in primis durante tricennali
bello Germanico, torquerentur & qvod in capiendis
consiliis principia Astrologiæ judicariæ magis, qvam
cultam seqverentur rationem, hac fascinati opinio-
ne, qvod eventus terrestres a cœlestibus indicaren-
tur prænuntiis. Nostro autem ævo, Studio Physices
magis excuto, & prodigia, & opinionum chasma-
ta eis innixa, vix ulla venditantur. Jacebat enim
tunc Philosophia Naturalis, nullis utpote observatio-
nibus rite factis aut experimentis nixa, sed variis
solummodo & saepè mente cassis superstructa termi-
nis. Tanto majoris autem æstimanda est lux, ab ac-
curata Naturæ cognitione in sanctissimam Religio-
nem reflexa, quanto certius constat, eam nos blan-
do ducere modo ad præclariora multo & mirifica
prorsus non humani sed divini, artificii in rebus cre-
atis specimina detegenda, quibus quantum Summi

Sapientissimique Auctoris potentia bonitasque posit efficere, illustrissimis plane documentis est demonstratum. Horum itaque diligens & attenta consideratio, qua nihil certe jucundius, nihil homine dignius esse potest, eo nos compendiaria quadam ducet via, ut intelligamus, hoc ipso opere tam perspicue, tamque magnifice effinxisse divinum Opificem, ut, quae rebus creatis conclusa est divinarum perfectionum imago, ea in hisce non modo semper & clarissime queat animo cerni, sed non poscit etiam ex illis, nisi totius universi ordine ac pulchritudine solutis, eximi. Nova haec non est opinio, sed multorum seculorum experientia comprobata. Ex sacra enim constat Historia, quod Apostoli Paulus ac Barnabas, Iconienses ab Idolatriæ vanitate abducturi & ad veri Dei cultum deducturi, ad opera ipsius provocaverint, summaque in operibus tam bonitatis quam sapientiae specimina (k). Quid? quod sensu careret omni, quisquis vel innumeram stellarum fixarum, totidem solium, ac proinde Systematum mundanorum multitudinem, ope accuratisimorum telescopiorum nostra ætate detectam, nec non ingentem & humano animo vix comprehendendam mundi hujus amplitudinem ex Doctrina de parallaxi solis annua colligendam, cogitaverit, ad tanta & tam stupenda magnalia lavavissima quadam admiratione voluptateque non mulceatur & in laudem Summi Cre

Creatoris non totus erumpat, simulque paternam suam Providentiam a maximis mundi corporibus, ad animalcula oculis armatis vix perceptibilia, se pari facilitate ac gratia extendentem, non cernuus agnoscat, deveneretur. Accuratori quoque Physicæ cognitioni referimus acceptum, quod totam fagarum atque Numinum silvestrium cohortem, ex libris Theologicis, qui melioris habentur notæ prorsus eliminationem nunc videamus.

Non a re alienum foret heic per singula ire Scientiarum capita & quid commodi atque utilitatis ex illis hauriat Religio, inspicere, quantumque unaquamque Disciplina philosophica rite, ura recentiori in primis ætate factum est, exculta & ultra positos sibi non oberrans limites, ad illam illustrandam, conferat; verum propositæ brevitatis memores filum dicendorum jam abrumpimus, certo certius confidentes, commoda illa, quæ breviter summatimque tantum a nobis fuerint exposita, comprobare, nihil periculi ex incrementis Scientiarum Religiones esse metuendum, tuto potius affirmandum, hanc novis quas fultam fore subsidiis semperque majorem vim, quæ hominum ad se alliciat & convincat animos, habituram, quamdiu veritates illæ, quas Scientiæ philosophicæ tractant, cultiorem induerint formam.

